

Oponentní posudek diplomové práce Jana Perneka

Práci s názvem „Bubenečský břeh“ s podtitulem „úpravy veřejného prostranství a doplnění městské struktury“ vedenou ve školním ateliéru Redčenkův Danda v roce 2021 doporučuji k obhajobě. Dále více podrobně. Navržené hodnocení v závěru.

ZADÁNÍ

Vybrání si vhodného tématu, úkolu pro závěrečnou práci považuji za stejně důležité jako samotné zpracování. Téma, jenž si autor práce zvolil je vysoce aktuální a důležité. Nacházíme se na území mezi Bubenečskou čističkou, železničním koridorem a je celé v zátopové zóně Vltavy. Není to však území Černobyli, přestože jsme se k němu doposud tak chovali. Praha v posledních několika letech zažívá masivní nárůst cen bydlení, město ne zcela kontrolovaně expanduje do krajiny a je čas přehodnotit náš vztah k územím jako je tento Bubenečský břeh. Jak na něj pohlíží autor práce?

ANALÝZA

Velmi důkladně a postupně rozkrývá jednotlivé složky zamotaného klubka problémů. V rámci práce je zpracována historická rešerše vývoje celého území, analýza současného stavu i popis plánovaných projektů. Autor pracuje se zdroji systematicky a výsledek je nepřekvapivý. Území trpí především špatnou dopravní obslužností, monofunkčním využitím periferního charakteru a tím i špatnou prostupností.

NÁVRH

Jan Pernekr předkládá projekt, jenž pro diplomové práce typicky osciluje mezi urbanismem a konkrétní architekturou. Přesto jde především o masterplán širokého území s ukázkou typového provedení. Nejde o utopistické dílo, spíše naopak. V celkové situaci je vidět snaha reagovat na danosti místa a aktivovat je v nových souvislostech nebo i oživit původní historický kontext. Je dokonce otázkou, zda střídmy realistický přístup není v některých aspektech už na škodu výsledku.

Autor velmi správně a logicky rozvíjí lineární park podél řeky s přirozenou proměnlivostí charakteru od zpevněných ploch po živelnější části zabíhající do nitra území, jakým je park kolem obnoveného papírenského rybníku. Urbánní roztroušená struktura je pročištěna od náletů drobných skladů a průmyslových areálů, zpevněna novou zástavbou a propojena novou dopravní sítí, jenž celé území

v rámci možností více zprostupňuje. Nová zástavba je pro návrh krucální a je jí věnováno nejvíce pozornosti, proto i tento posudek na ni bude soustředěn.

Od parku Stromovka definují hranici řešeného území solitérní bytové věže, volně navazují na další solitér - průmyslový objekt bývalých papíren. Všechny tyto objekty jsou utopeny v zeleni, parku a více městský charakter získává lokalita až v následném bodě a pravděpodobném těžišti místa, zpevněné ploše, jisté piazzette kolem objektu nových školních dílen s přiléhajícím mezonetovým domem. Očekávanou intenzitu života veřejného prostoru podporuje i navrhovaný skatepark. Dále dochází k jistému nucenému rozvolnění v podobě pobytové louky, jde o zelenou pochozí plochu ústřední čističky. Je správně, že autor toto území zbavuje plotů a více zprostupňuje a zapojuje. Spolu s industriální památkou staré čistiřny odpadních vod má tato část území opět spíše rekreační charakter. Ten je rozvíjen i následným souborem malého bydlení, který sympaticky evokuje zahradní kolonie. Ke potřebnému zpevnění ulic a navazující stávající urbánní struktury dochází díky novému lineárnímu bytovému domu se soukromým vnitřním dvorem. Závěrečný cíp území dynamicky sevřený mezi řekou a železnici uzavírá velkorysá dvojice lineárních domů, svým charakterem nejvíce připomínající zakotvenou výletní loď u čtvrti Giardini v Benátkách. Nutno přiznat, že všechny navržené objekty jsou přesvědčivé svým zpracováním až do vnitřních dispozic, někdy však nepřesvědčivě definují veřejný prostor. To se týká především úvodního souboru u tenisových kurtů, kdy spodní val má působit jako pobytový, ale zároveň chrání byty přístupné přímo z terénu. V pražském kontextu je spíše negativní referencí bytový soubor na Libeňském ostrově, kde vzniklo mdlé uzavřené obytné ghetto. Je otázkou, zda zde nehrozí podobný efekt. Naopak objekty studentských dílen, drobné bydlení a koncový lineární bytový dům jsou zpracovány s velkou lehkostí. A tuto svoji pozitivní energii přenáší do celého území.

Doposud nebylo více řečeno o aspektu povodní. Autor je řeší, ale spíše mimochodem, není to ústředním tématem. Nejlépe je to čitelné z příčných řezů územím, kdy hranice stoleté vody v některých částech zatopuje partery domů, které jsou na tuto eventualitu připraveny. Jindy je bydlení chráněno valy. Benefit blízkosti řeky je zkrátka spojený s tímto rizikem. To považuji za přirozené. Větší kritiku by snesl mix funkcí, jenž je dle mého názoru málo pestrý a bytová funkce významně převažuje nad službami. Partery jsou často využity na parkování místo na obchody, restaurace a jiné služby - často přirozeně aktivující veřejný prostor. Je nutno si uvědomit, že celá "čtvrť" by měla být velmi soběstačná díky úzkým hrdlům napojení na okolní město a neměla by navádět k nadbytečnému zajíždění auty za nákupy, apod.

ZÁVĚR

Bohužel nemohu být přítomen u obhajob osobně, ale moje otázky by mířily tímto směrem. Zajímavé by bylo mluvit i o etapizaci, nepotřebě vše tolik definovat, dimenzích veřejných prostranství, cyklodopravě a vůbec tématu zeleného / CO2 free města. Přes veškeré zmíněné výhrady však musím konstatovat, že objem odvedené práce od Jana Pernekra je enormní. Autor se ve složitém zátopovém území neutopil, naopak celek má jasnou vizi, charakter a velkou jistotu samotného provedení. Proto navrhuji ohodnotit práci písmenem A.